

РЕШЕНИЕ

№ 1947

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **36** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „КИЛТЕКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу РА № Р-22220222001352-091-001/24.08.2023 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която е потвърден с Решение № 1615/17.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място]. С решението се потвърждават се следните части на РА, срещу които е насочена жалбата:

1. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 66, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 53, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС данъчните органи са взели предвид, за периода януари 2022 г. жалбоподателят декларира вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС с нулева ставка. Въз основа на договор за продажба от 23.12.2021 г. на МПС „мерцедес ГЛС“ с продавач жалбоподателя и купувач немското дружество ММ GmbH с VIN DE815317132, жалбоподателят издава на купувача фактура № 510/18.01.2022 г. с данъчна основа 60 000 евро или 117 349,80 лв. Данъчните органи вземат предвид, че жалбоподателят няма надеждни документи по чл. 53, ал. 2, т. 2 от ЗДДС във р. чл. 45, т. 2 от ППЗДДС, които удостоверяват, че МПС действително е доставено в Германия.

Ето защо, на основание горепосочените норми, те начисляват ДДС в размер на 23 469,96 лв. върху данъчната основа от 60 000 евро или 117 349,80 лв. Пир тази корекция, с Решение № 1615/17.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място], е взето предвид, че данъчните органи не са приложили разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС , според която ако ДДС не е посочено отделно, то се смята включено в цената. По този начин, с решението е изменен РА, като за периода януари 2022 г. ДДС за възстановяване в размер на 26 044,67 лв. , е определен на ДДС за възстановяване в размер на 29 956,33 лв.

2. На основание чл. 82, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, чл. 25, ал. 3, т. 7 от ЗДДС и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, за данъчните периоди от месец август 2021 г. до февруари 2022 г. е начислен ДДС в размер на 6 052,60 лв. за придобиването на ползван за лични нужди лек автомобил „мерцедес ГЛС 400“. Данъчните органи са установили, че жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит за покупката на автомобила по фактура № 1/02.08.2021 г. с ДО 159 400,10 лв. и ДДС 31 880,03 лв. , издадена от продавача ММ GmbH с VIN DE815317132 Германия. Покупката е декларирана като вътреобщностна продажба в отчетните регистри за август 2021 г. с протокол по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС № 4/02.08.2021 г. Данъчните органи приемат, че е налице доставка на услуга по смисъла на чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС и данъчната основа следва да се определи по реда на чл. 27, ал. 2 от ЗДДС , тъй като през ревизираните и следващи периоди жалбоподателят не е начислил ДДС за доставки на стоки или за лични нужди.

3. През данъчен период март 2019 г. жалбоподателят е ползвал правото на пълен данъчен кредит за лек автомобил ауди А8. Покупката е декларирана като вътреобщностна продажба в отчетните регистри за март 2019 г. с протокол по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС № 1/06.03.2019 г. с данъчна основа 119 305,63 лв. и ДДС 23 861,13 лв. и с продавач ММ GmbH с VIN DE815317132 Германия. Жалбоподателят е представил на данъчните органи справка за предназначението на МПС, в която е посочено, че се ползва за лични нужди. На основание 70, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 84 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано да ползва данъчен кредит в размер на 23 861,13 лв. за периода март 2019 г.

4. Данъчните органи са коригирали ГДД по чл. 92 от ЗКПО, подадени от жалбоподателя, на основание чл. 26, т. 2 във вр. чл. 10 от ЗКПО, за периода 2018 г. със сумата от 30 195,33 лв.разходи и за периода 2019 г. със сумата от 30 195,33 лв. разходи , доколкото са установили, че тях няма изискуемите документи.

5. Данъчните органи са установили, че жалбоподателят притежава автомобили „тойота авенсис“, „мерцедес ГЛС 400“, „тойота корола“, „ауди А8“. Установили са, че за посочените МПС жалбоподателят отчита амортизационни разходи за 2019 г. – 22 369,81 лв. , за 2020 г. – 29 826,41 лв. , за 2021 г. - 46 126,43 лв. Жалбоподателят е представил на данъчните органи справка за предназначението на МПС-та, в която е посочено, че се ползват за лични нужди. На основание чл. 26, т. 1 във вр. чл. 54, ал. 1 от ЗКПО данъчните органи коригират ГДД по чл. 92 от ЗКПО с посочените суми за посочените периоди на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО, като са установили, че МПС се

ползват за лични нужди.

6. Данъчните органи са установили, че за 2019 г. жалбоподателят не е внасял суми за авансови вноски. Установили са, че съгласно чл. 85 от ЗКПО задълженото лице дължи тримесечни авансови вноски, които не са били внасяни. Когато 75 % от дължимият корпоративен данък надвиши с над 20 % определените тримесечни авансови вноски за съответната година, се дължи лихва на основание чл. 89 от ЗКПО. За 2019 г. е установен дължим корпоративен данък от 2 155,58 лв. , върху която сума се дължи лихва в размер на 1 616,68 лв. /2 155,58 x 75 %/ и лихва в размер на 95,22 лв. за периода 16.04.2019 г. – 31.12.2019 г.

7. Данъчните органи са начислили лихва за невнесени в срок задължения по ЗДДФЛ за периода март 2018 г. и юни 2018 г. до октомври 2018 г. ; по ЗДДС за периодите декември 2018 г. и октомври 2019 г. ; ДОО за периода март 2018 г. ; УПФ за периода март 2018 г. Приели са, че лихви се дължат, тъй като съгласно чл. 175, ал. 1 от ДОПК, за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължат лихви в размер по съответния закон.

РА се оспорва като незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горещитираното решение, постановено от него.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА в обжалваната част по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Със заповед № Р-22220222001352-020-001/21.03.2022 г. , връчена на 22.03.2022 г. , изменена със заповед Р-22220222001352-020-002/11.04.2022 г. и Р-22220222001352-020-003/20.06.2022 г. е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях отношения за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за задължения по ЗДДС за периода януари 2018 г. – 28.02.2022 г. ; за задължения за осигурители Държавното обществено осигуряване за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за задължения за осигурители Здравно осигуряване за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. ; за задължения за осигурители универсален пенсионен фонд за периода януари 2018 г. – декември 2021 г. Заповедите са издадени от М. А. К. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.,

оправомощена със заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. С решение № Р-22220222001352-098-001/25.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., преписката е иззета и възложена на Д. В. Плевенска. За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22220222001352-092-001/18.01.2023 г. Подадено е възражение вх. № 78-01-19 1/30.01.2023 г. , което не е уважено. Ревизията приключва с горепосочения РА № Р-22220222001352-091-001/24.08.2023 г. , издаден от Д. В. Плевенска – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., и И. В. А. - инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 25.08.2023 г. С РА са установени горепосочените задължения на жалбоподателя, които са потвърдени с Решение № 1615/17.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] и са предмет на оспорване по настоящото производство.

1. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 66, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 53, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС данъчните органи са взели предвид, за периода януари 2022 г. жалбоподателят декларира вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС с нулева ставка. Въз основа на договор за продажба от 23.12.2021 г. на МПС „мерцедес ГЛС“ с продавач жалбоподателя и купувач немското дружество ММ GmbH с VIN DE815317132, жалбоподателят издава на купувача фактура № 510/18.01.2022 г. с данъчна основа 60 000 евро или 117 349,80 лв. Спорен е въпросът дали в случая има доставка на стоката от територията на България до територията на Германия между регистрирани по ЗДДС лице, каквито са изискванията на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, за да се приема, че доставката е със ставка 0 по силата на 53, ал. 1 от ЗДДС. За приложението на ал. 1 от чл. 53 от ЗДДС, втората алинея изисква доставчикът да разполага кумулативно с документ за доставката, определен с ППЗДДС, както и транспортен документ. Жалбоподателят разполага с първия изискван кумулативно документ по чл. 45, т. 1, б. „а“ от ППЗДДС - фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката. Това безспорно е процесната фактура 510/18.01.2022 г. Както се посочи, данъчните органи не приемат, че жалбоподателят притежава втория кумулативно изискван документ по чл. 53, ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 45, т. 2, б. „а“ от ППЗДДС – транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължостното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължостното му качество. В хода на ревизията са представени процесната фактура № 510/18.01.2022 г. , която както се посочи, се приема безспорно за редовна по чл. 45, т. 1, б. „а“ от ППЗДДС. Представен е договорът за покупко-продажба от 23.12.2021 г. , според който уговорената цена е 60 000 евро без ДДС, като всички дължими данъци и такси и разходи по прехвърлянето на МПС са за сметка на купувача. Представен е и приемо-предавателен протокол, товарителница ЧМР, документ за регистрация на доставения автомобил на немски език, предварителен договор за продажба на МПС от 23.12.2021 г. и поръчка. Превозвачът „ДЖУДИ-КРАСИМИР ЛАЗАРОВ И СИЕ“ ООД, е представил фактура №

[ЕГН]/02.06.2022 г. , издадена на купувача ММ GmbH с VIN DE815317132 с данъчна основа 391,17 лв. и предмет – транспорт на продавания автомобил и банково извлечение за плащането ѝ. Превозвачът заявява, че автомобилът е превозен на 09.03.2022 г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до [населено място] и на 11.03.2022 г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до Германия. Данъчните органи са установили, че за превода получателят ММ GmbH с VIN DE815317132 е издал фактура №[ЕИК]/02.06.2022 г. Установено е, че превозът с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до Германия е извършен фактически от работникът А. К.. Във връзка с превода данъчните органи са събрали различни пътни документи, като пътни листа, винетки за такси за превоз, командировъчни заповеди, изплащане на командировъчните и др. Установено е също така, че доставяното МПС е регистрирано в Германия на 11.03.2022 г. /л. 123 от делото/. Установено е също, че от своя страна купувачът ММ GmbH с VIN DE815317132 продава на „ММ АУТО“ ЕООД автомобила за сумата от 61 000 евро, както и документи за превоза на автомобила обратно от Германия до Б., по конкретно – товарителница ЧМР с изпращач ММ GmbH с VIN DE815317132, получател на „ММ АУТО“ ЕООД и превозвач „ДЖУДИ-КРАСИМИР ЛАЗАРОВ И СИЕ“ ООД. Посочено е, че автомобилът е получен на 16.03.2022. От изложеното е видно, че жалбоподателят представя документи, с които се домогва да установи, че е продал и реално доставил автомобила в друга държава-членка, който автомобил е закупен отново от българско лице и доставен обратно в България. Според събраните от данъчните органи и неопровергани доказателства в съдебното производство, това презгранично движение на автомобила в двете дестинации е извършено само в рамките на няколко дни. Същественото, което се домогва да установи жалбоподателят е, че стоката е преминавала от една държава-членка в друга, което както се посочи, е задължително условие по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, за да се приема, че доставката е със ставка 0 по силата на 53, ал. 1 от ЗДДС. Както се посочи, чл. 53, ал. 2 от ЗДДС във вр. чл. 45, т. 1, б „а“ и т. 2, б. „а“ от ППЗДДС изисква кумулативно два документа, които са най общо казано фактура, която задължително съдържа идентификационни номер по ДДС на получателя, както и транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка. Настоящата съдебно инстанция споделя изводите на данъчните органи, че жалбоподателят разполага с надлежно оформената фактура № 510/18.01.2022 г. – първият необходим документ, но не приемат за достатъчни вторите задължителни документи, представени от него, по конкретно – приемо-предавателен протокол и товарителница ЧМР, придружени от горепосочените документи, обосноваващи движението на стоката от България до Германия и обратно в рамките на няколко дни. Правилни са изводите на данъчните органи, че в случая приемо-предавателният протокол и товарителницата ЧМР само формално отговарят на чл. 45, т. 2, б. „а“ от ППЗДДС, предвид частния им характер на документни, отнесен към многото допълнителните обстоятелства по делото. Така например, данъчните органи са установили след проверка в системата VIES , че получателят ММ GmbH с VIN DE815317132 не е декларирал доставката по процесната фактура № 510/18.01.2022 г. и тя не е обложена. Правилата на 7, ал. 1 от ЗДДС, чл. 53 от ЗДДС и чл. 45 от ППЗДДС определят ред за облагането с ДДС при международни в рамките на ЕС доставки и избягването на двойното облагане. Действително, тези правила не поставят като условие за облагане със ставка 0 на доставката, облагането в държавата

по получаване на стоката, нито декларирането на доставката. Тези обстоятелства, обаче, могат да са част от система доказателства, които установяват липсата на реална доставка. Част от тази система е и установеното от данъчните органи, че товарителницата ЧМР не е попълнена по съответния ред, като липсват дори попълвания на конкретни клетки. Съдът не приема възраженията на жалбоподателя, че непопълването на отделни клетки от ЧМР се дължало на химизираната хартия и трудното отбелязване на химикала върху нея. Също съществен факт е, че превозвачът „ДЖУДИ-КРАСИМИР ЛАЗАРОВ И СИЕ“ ООД заявява, че автомобилът е превозен на 09.03.2022 г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до [населено място] и на 11.03.2022 г. с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от [населено място] до Германия, а в товарителницата ЧМР, която е следвало да придружава стоката до Германия, е посочено МПС-то с рег. [рег.номер на МПС] . След справка в информационните масиви на МВР и Агенция „МИТНИЦИ“, Данъчните органи са установили, че за периода 01.11.2021 г. – 15.03.2022 г. няма данни и за двете МПС-та с рег. [рег.номер на МПС] № и СВ 9108 РН да са преминавали границата на държавата. Съдът дава по-голяма тежест на изложените доказателства, именно, защото отразяват реалното движение на стоката между двете държави, също така са свързани с официални удостоверения /масивите на МВР, митниците и системата VIES/, пред противоречащите им формални частни доказателства - товарителницата ЧМР /попълнена частично и противоречащо/, приемо-предавателен протокол и регистрацията на МПС в Германия. В този смисъл, правилно данъчните органи са взели предвид, че жалбоподателят няма надеждни документи по чл. 53, ал. 2, т. 2 от ЗДДС във вр. чл. 45, т. 2 от ППЗДДС, които удостоверяват, че МПС действително е доставено в Германия. Ето защо, правилно, на основание горепосочените норми, те начисляват ДДС в размер на 23 469,96 лв. върху данъчната основа от 60 000 евро или 117 349,80 лв. Пир тази корекция, правилно с Решение № 1615/17.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място], е взето предвид, че данъчните органи не са приложили разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС , според която ако ДДС не е посочено отделно, то се смята включено в цената. По този начин, правилно с решението е изменен РА, като за периода януари 2022 г. ДДС за възстановяване в размер на 26 044,67 лв. , е определен на ДДС за възстановяване в размер на 29 956,33 лв. В изложената част жалбата е неоснователна.

2. На основание чл. 82, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, чл. 25, ал. 3, т. 7 от ЗДДС и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, за данъчните периоди от месец август 2021 г. до февруари 2022 г. е начислен ДДС в размер на 6 052,60 лв. за придобиването на ползван за лични нужди лек автомобил „мерцедес ГЛС 400“. Данъчните органи са установили, по което не се спори, че жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит за покупката на автомобила по фактура № 1/02.08.2021 г. с ДО 159 400,10 лв. и ДДС 31 880,03 лв. , издадена от продавача MM GmbH с VIN DE815317132 Германия. Очевидно, че МПС е декларирано не като лек автомобил по смисъла на §1, т. 18 от ДРЗДДС, а като товарен,

зада обслужва основната търговска дейност на жалбоподателя – търговия с храни на едро. Покупката е декларирана като вътреобщностна продажба в отчетните регистри за август 2021 г. с протокол по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС № 4/02.08.2021 г. Самият жалбоподател е посочил пред данъчните органи, че МПС се ползва за лични нужди. При тези факти, правилно данъчните органи приемат, че е налице доставка на услуга по смисъла на чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, според която за възмездна доставка на услуга, съответно следваща да се обложи по ЗДДС, се смята безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или по-общо за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, и жалбоподателят дължи ДДС на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДДС във вр. чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС, чл. 25, ал. 3, т. 7 от ЗДДС и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС. Правилно данъчните органи са определили данъчната основа по реда на чл. 27, ал. 2 от ЗДДС, тъй като през ревизираните и следващи периоди жалбоподателят не е начислил ДДС за доставки на стоки или за лични нужди.

В изложената част жалбата е неоснователна.

3. Не се спори по установеното от данъчните органи, че през данъчен период март 2019 г. жалбоподателят е ползвал правото на пълен данъчен кредит за лек автомобил ауди А8. Покупката е декларирана като вътреобщностна продажба в отчетните регистри за март 2019 г. с протокол по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС № 1/06.03.2019 г. с данъчна основа 119 305,63 лв. и ДДС 23 861,13 лв. и с продавач ММ GmbH с VIN DE815317132 Германия. Жалбоподателят е представил на данъчните органи справка за предназначението на МПС, в която е посочено, че се ползва за лични нужди. Следователно, правилно, на основание 70, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 84 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото да ползва данъчен кредит в размер на 23 861,13 лв. за периода март 2019 г.

В изложената част жалбата е неоснователна.

4. Данъчните органи са коригирали ГДД-ции по чл. 92 от ЗКПО, подадени от жалбоподателя, на основание чл. 26, т. 2 във вр. чл. 10 от ЗКПО, за периода 2018 г. със сумата от 30 195,33 лв. разходи и за периода 2019 г. със сумата от 30 195,33 лв. разходи, доколкото са установили, че за тях няма изискуемите документи установяващи разходите. Доколкото по делото не се събраха документи, които доказват съществуването на тези разходи, то правилно данъчните органи са извършили корекцията. Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни

цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на закона.

В изложената част жалбата е неоснователна.

5. Данъчните органи са установили, че жалбоподателят притежава автомобили „тойота авенсис“, „мерцедес ГЛС 400“, „тойота корола“, „ауди А8“. По което не се спори. Не се спори и по установеното от данъчните органи, че за посочените МПС жалбоподателят отчита амортизационни разходи за 2019 г. – 22 369,81 лв. , за 2020 г. – 29 826,41 лв. , за 2021 г. - 46 126,43 лв. Жалбоподателят е представил на данъчните органи справка за предназначението на МПС-та, в която е посочено, че се ползват за лични нужди. Следователно, правилно данъчните органи, на основание чл. 26, т. 1 във вр. чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, са коригирали ГДД по чл. 92 от ЗКПО с посочените суми за посочените периоди. Това е така, доколкото съгласно чл. 26, т. 1 от ЗКПО счетоводни разходи за амортизации на активи не свързани с основната дейност на данъчнозадълженото лице не се признават за данъчни цели и на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО с тях се увеличава счетоводният финансов резултат за данъчни цели. Същото правило се извежда и от разпоредбите на чл. 54, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО, според които за данъчни цели се признават само разходи за амортизации на активи за които се води амортизационен план и определени по реда на глава 10 от ЗКПО. За МПС-та, които се ползват за лични нужди, на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО не може изобщо да се води данъчно амортизационен план.

В изложената част жалбата е неоснователна.

6. Данъчните органи са установили, че за 2019 г. жалбоподателят не е внасял суми за авансови вноски. Установили са, че съгласно чл. 85 от ЗКПО задълженото лице дължи тримесечни авансови вноски, които не са били внасяни. Когато 75 % от дължимият корпоративен данък надвиши с над 20 % определените тримесечни авансови вноски за съответната година, се дължи лихва на основание чл. 89 от ЗКПО. За 2019 г. е установен дължим корпоративен данък от 2 155,58 лв. , върху която сума се дължи лихва в размер на 1 616,68 лв. /2 155,58 x 75 %/ и лихва в размер на 95,22 лв. за периода 16.04.2019 г. – 31.12.2019 г. Изложеното не се опроверга в съдебното производство.

В изложената част жалбата е неоснователна.

7. Данъчните органи са начислили лихва за невнесени в срок задължения по ЗДДФЛ за периода март 2018 г. и юни 2018 г. до октомври 2018 г. ; по

ЗДДС за периодите декември 2018 г. и октомври 2019 г. ; ДОО за периода март 2018 г. ; УПФ за периода март 2018 г. Приели са, че лихви се дължат, тъй като съгласно чл. 175, ал. 1 от ДОПК, за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължат лихви в размер по съответния закон. Изложеното не се опроверга в съдебното производство.

В изложената част жалбата е неоснователна.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата срещу РА следва да се отхвърли изцяло.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 и изр. 3 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на администрацията на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 4 663,71 лв. и при материален интерес от 50 171,41 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „КИЛТЕКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу РА № Р-22220222001352-091-001/24.08.2023 г. , издаден от органите по приходите при ТД на НАП [населено място], в частта, с която е потвърден с Решение № 1615/17.11.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място].

ОСЪЖДА жалбоподателя „КИЛТЕКС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 2 и изр. 3 от ДОПК, сумата от 4 663,71 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ :

АДМИНИСТРАТИВЕН